

PRZYPATRZONY (1) *part praet pass pf*

A pl subst przypatrzoné.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zapatrzony; może też w funkcji act: patrzący:

Wyrażenie: »oczy przypatrzone«: GDy wzgóre myśl fwą oczy przypátrzoné Podnołzę z ziómie/ ná pálące oné/ Sliczného niebá/ wnetże vpátruię Wielką niepewność GosłCast 68.

Cf NIEPRZYPATRZONY, 1. PRZYPATRZYĆ

KO